

El parany fiscal del PP

La llarga reunió mantinguda entre José María Aznar i Jordi Pujol ha servit per escenificar, un cop més, la voluntat mútua d'exaurir la legislatura. Però el fet és que la col·laboració entre CiU i PP continua farcida de tensions i en la coalició nacionalista, tot i les bones maneres, ja els ha començat a pujar la mosca al nas. Més que res, perquè veuen que el PP va sembrant de paranys el camí de la legislatura amb cada nova proposta legislativa que pretén treure endavant. Iniciatives que comprometen CiU davant l'electorat català, i que, tot i que les enquestes siguin favorables, poden arribar a tenir un cost en vots.

L'últim capítol d'aquesta saga ha envoltat precisament, la reunió a la Moncloa. Fa un parell de setmanes ja parlàvem d'una de les grans apostes del PP per a aquest any, la reforma de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF). Aquesta qüestió ha tornat a fer saltar guspines entre els dos socis, fins al punt que el vice-president econòmic, Rodrigo Rato, ha hagut de fer de bomber a Barcelona durant els dos dies previs a la cita Aznar-Pujol, per apagar les flames.

El foc s'ha encès en els papers del finançament autonòmic, un tema delicat com pocs i que semblava tancat després de l'acord de cessió del 30% de l'IRPF a les comunitats autònomes. La reforma de l'IRPF que projecta el PP té com un dels objectius rebaixar el que ha de pagar la majoria dels contribuents i, per tant, significarà una reducció de la recaptació. De manera que el 30% de l'IRPF autonòmic es pot convertir fàcilment en un regal devaluat quan encara no fa un any que es va aprovar.

Per arreglar-ho, Rato i el mateix Aznar s'han apressat a aclarir que la rebaixa que projecta el govern espanyol s'aplicarà només al tram estatal de l'impost i no a l'autonòmic. I, en tot cas, han assegurat que no tindrà repercussió en el finançament de les comunitats. Dues afirmacions que han deixat perplexos els experts i el mateix conseller d'Economia, Artur Mas, que han puntualitzat que no hi ha dos impostos —un d'autonòmic i l'altre d'estatal— sinó un de sol, i que tota reducció de les tarifes de l'impost afectarà la Generalitat. Un desconcert que s'ha incrementat

quan el ministre d'Administracions Públiques, Mariano Rajoy, s'ha dedicat a posar encara més llenya al foc repantant les comunitats autònomes perquè facin ús de la seva capacitat normativa sobre el 30% cedit com farà l'estat.

En tot cas, només hi ha dues possibilitats d'encarar la reforma. Si la rebaixa en l'impost suposa una reducció d'ingressos per a totes les administracions, les comunitats autònomes hauran d'augmentar la pressió fiscal per continuar recaptant el mateix que preveien. De manera que els que en sortiran més beneficiats políticament serien, paradoxalment, les comunitats socialistes que no s'han volgut afegir al nou sistema de finançament, i continuaran rebent la transferència anual, sense cap sobresalt. Malament per a CiU. Artur Mas ja ha deixat clar que, d'apujar impostos, ni parlar-ne.

I si, efectivament, només es rebaixa la tarifa de l'IRPF en la part que li correspon a l'estat, també es posa a les comunitats en un compromís, perquè si decideixen fer el mateix perden recaptació i, si no ho fan, queden com els dolents de la pel·lícula davant de l'electorat. També, fatal per a CiU.

Hi ha, no obstant això, una tercera possibilitat de la qual ni el PP ni els nacionalistes catalans en volen parlar obertament, de moment, tot i que el president de la Generalitat ja l'ha suggerida. La Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes ja preveu que quan les comunitats rebin menys del previst per l'IRPF puguin demanar compensacions, o en el cas que es canviï substancialment l'estructura de l'impost de la renda es pugui revisar el sistema de finançament de cap a peus. Seria l'ocasió d'or per a Pujol per veure acomplides les seves aspiracions a bastir el finançament català no només amb l'impost de la renda, sinó també en d'altres com l'IVA o els impostos especials. Això incrementaria notablement l'autonomia financera de la Generalitat de Catalunya fins a nivells similars als que puguin tenir bascos i navarresos amb el seu concert. I també garantiria el suport dels convergents durant la resta de legislatura. Llàstima que, de moment, només sigui economia-ficció i que, fins que no s'aclareixin els interrogants oberts, més aviat faci el tuf, tot plegat d'un nou parany del PP. ■

TONI CANIS

“Pel que fa a la reforma de l'IRPF, hi ha una possibilitat que la llei preveu, de la qual ni el PP ni CiU han parlat clarament: que les autonomies demanin compensacions o revisar el finançament.”